

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 9 november 2022
(OR. en)

14563/22

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0375(NLE)**

**VISA 174
MIGR 346
RELEX 1497
COAFR 296
COMIX 521**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	9 november 2022
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2022) 631 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT om tillfälligt upphävande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Senegal

För delegationerna bifogas dokument – COM(2022) 631 final.

Bilaga: COM(2022) 631 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 9.11.2022
COM(2022) 631 final

2022/0375 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

**om tillfälligt upphävande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets
förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Senegal**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I enlighet med artikel 25a.2 i viseringskodexen¹ ska kommissionen regelbundet bedöma tredjeländernas samarbete kring återtagande och rapportera till rådet minst en gång om året.

På grundval av denna bedömning, med tanke på de åtgärder som kommissionen har vidtagit för att förbättra det berörda tredjelandets grad av samarbete i fråga om återtagande och med beaktande av unionens allmänna förbindelser med det berörda tredjelandet kan kommissionen komma fram till att det berörda tredjelandet inte samarbetar tillräckligt och att det därför krävs åtgärder. Om så är fallet ska kommissionen, i enlighet med artikel 25a.5 a i viseringskodexen, lägga fram ett förslag till rådets genomförandebeslut om tillfälligt upphävande av tillämpningen av vissa bestämmelser i viseringskodexen med avseende på medborgare i det tredjelandet. Kommissionen ska alltid fortsätta sina ansträngningar för att förbättra samarbetet med det berörda tredjelandet.

• Senegal

Samarbetet med Senegal om återtagande av landets medborgare som befunnits uppehålla sig olagligt på EU:s territorium är fortfarande otillräckligt, vilket styrks av andelen återvändande (antalet beslut om återvändande som verkstälts jämfört med antalet utfärdade beslut om återvändande) – en av de lägsta i världen – som sjönk från 7,3 % 2019 till 3,2 % 2020, medan antalet personer som beordrats att lämna EU fortfarande är högt (8 485 personer 2020). Andelen återvändande var 8 % 2021, men medlemsstaterna har rapporterat till kommissionen att samarbetet om identifiering och om utfärdande av resehandlingar har försämrats avsevärt, med en konstant minskning av utfärdandegraden (antalet resehandlingar som utfärdas av tredjeländer jämfört med antalet ansökningar om återtagande som lämnats in av medlemsstaterna).

Samarbetet mellan medlemsstaterna och Senegal, om sådant förekommer, är ojämnt. De flesta medlemsstater står inför ihållande utmaningar när det gäller att upprätta en meningsfull dialog med Senegal kring återtagande.

Inom ramen för kommissionens kontinuerliga bedömningar på grundval av tillförlitliga uppgifter från medlemsstaterna, diskussioner i relevanta möten i rådets arbetsgrupper och expertgrupper samt i unionens institutioner, organ och byråer rapporterade medlemsstaterna om hinder som försvårar alla steg i återtagande- och återvändandeprocessen, alltifrån identifieringen av senegalesiska medborgare till utfärdandet av resedokument och organisationen av återvändandeinsatser. Senegals myndigheter svarar inte eller tar mycket lång tid på sig för att svara på medlemsstaternas begäranden om identifiering och ytterligare begäranden i enskilda fall gör identifieringsprocessen mycket tungrodd och leder sällan till att resehandlingar utfärdas. Utfärdandet av resehandlingar till personer vars senegalesiska medborgarskap har bekräftats är också behäftat med problem. Under 2022 skedde ingen återresa med charterflyg, och jämfört med andra tredjeländer med en liknande

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

ärendebelastning ägde ett mycket lågt antal återvändanden rum från januari till mitten av september 2022.

Sedan 2015 har EU:s försök att formalisera samarbetet på EU-nivå inte varit framgångsrika, trots flera politiska och tekniska kontakter på hög nivå. EU framförde tydligt för Senegal, på politisk och teknisk nivå, bland annat i samband med kommissionsledamöternas gemensamma uppdrag under kommissionens ordförandes ledning i Senegal i februari 2022 och kommissionens tekniska uppdrag i juni 2022, behovet av att förbättra samarbetet när det gäller återtagande av egna medborgare som inte har rätt att stanna i EU. Detta har dock hittills inte lett till förväntade framsteg.

Mot bakgrund av ovanstående, bristen på förbättringar trots de åtgärder som kommissionen hittills vidtagit på politisk nivå (kommissionsledamöternas gemensamma uppdrag under kommissionens ordförandes ledning i Senegal i februari 2022) och på teknisk nivå (kommissionens tekniska uppdrag i juni 2022) för att förbättra samarbetet kring återtagande och EU:s allmänna förbindelser med Senegal, anses att Senegals samarbete med EU i frågor som rör återtagande inte är tillräckligt och att åtgärder krävs.

- **Unionens allmänna förbindelser med Senegal**

Senegal är en viktig partner i Västafrika, en stabil demokrati i en instabil region och spelar en avgörande roll både när det gäller säkerhet och migration. Landet har varit öppet för att utveckla samarbete med stöd från EU för att bekämpa smuggling av migranter och ta itu med det stora antalet avresor från Senegal till Kanarieöarna (i september 2022 är senegalesiska medborgare den näst största nationaliteten bland de som migrerar irreguljärt till Kanarieöarna). Senegal är för närvarande ordförande för Afrikanska unionen.

Det fleråriga vägledande programmet för Senegal för 2021–2023² har ett anslag som uppgår till 222 miljoner euro.

Ett partnerskapsavtal om hållbart fiske³ med EU undertecknades 2019.

Som medlem i Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas) är Senegal part i avtalet om ekonomiskt partnerskap⁴ med EU. Landet är part i Cotonouavtalet⁵ som – i likhet med det kommande ersättande avtal som EU har förhandlat fram med de länder som omfattas av Cotonouavtalet – anger varje stats åtagande att godta återvändande och återtagande av medborgare som inte har rätt att stanna på en medlemsstats territorium.

- **Viseringsåtgärderna**

² [mip-2021-c2021-9362-senegal-annex_fr.pdf\(europa.eu\)](https://mip-2021-c2021-9362-senegal-annex_fr.pdf(europa.eu))

³ Rådets beslut (EU) 2019/1925 av den 14 november 2019 om undertecknande på unionens vägnar och om provisorisk tillämpning av protokollet om genomförande av avtalet om partnerskap för hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Republiken Senegal (EUT L 299, 20.11.2019, s. 11.)

⁴ Förslag till rådets beslut om ingående av avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan de västafrikanska staterna, Ecowas och Uemoa, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan (COM(2014) 0578 final).

⁵ Rådets beslut av den 21 juni 2005 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet om ändring av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillaohavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000, (2005/599/EG) (EUT L 209, 11.8.2005, s. 26).

Åtgärdernas omfattning

Rådets genomförandebeslut bör tillfälligt upphäva tillämpningen av vissa bestämmelser i viseringskodexen med avseende på senegalesiska medborgare. Upphävandet bör dock inte gälla familjemedlemmar till (rörliga) EU-medborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG⁶ eller tredjeland-medborgare som åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas enligt en överenskommelse mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och det berörda tredjelandet, å andra sidan.

Viseringsåtgärdernas innehåll

Senegals underlåtenhet att samarbeta tillräckligt kring återtagande motiverar ett tillfälligt upphävande av bestämmelserna i alla de artiklar som anges i artikel 25a.5 a i viseringskodexen: tillfälligt upphävande av möjligheten till undantag från kraven på de styrkande handlingar som ska lämnas in av viseringssökande enligt artikel 14.6, tillfälligt upphävande av den allmänna handläggningstid på 15 kalenderdagar som avses i artikel 23.1 (vilket följaktligen också utesluter tillämpning av den regel som tillåter förlängning av denna period upp till högst 45 dagar endast i enskilda fall, vilket innebär att 45 dagar blir den normala handläggningstiden), tillfälligt upphävande av utfärdandet av viseringar för flera inresor i enlighet med artikel 24.2 och 24.2c samt tillfälligt upphävande av det frivilliga undantaget från viseringsavgifter för innehavare av diplomatpass och tjänstepass i enlighet med artikel 16.5 b.

Tillämpningsperiod för viseringsåtgärderna

I viseringskodexen föreskrivs att viseringsåtgärderna ska tillämpas tillfälligt, men det finns ingen skyldighet att ange någon specifik tillämpningsperiod för dessa åtgärder i genomförandebeslutet. I enlighet med artikel 25a.6 bör kommissionen dock fortlöpande utvärdera framstegen i samarbetet kring återtagande på grundval av de indikatorer som anges i artikel 25a.2, bland annat när det gäller stödet till identifieringen av personer som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium, utfärdandet av resehandlingar inom rimlig tid och organiserandet av återvändandeinsatser. Kommissionen kommer att rapportera om betydande och varaktiga förbättringar kan skönjas i samarbetet med det berörda tredjelandet kring återtagande varpå den, med beaktande även av unionens allmänna förbindelser med det tredjelandet, får lägga fram ett förslag för rådet om att upphäva eller ändra genomförandebeslutet. Om däremot viseringsåtgärderna i enlighet med genomförandebeslutet har visat sig vara ineffektiva bör den andra etappen av mekanismen utlösas (enligt artikel 25a.5 b).

Dessutom kommer kommissionen i enlighet med artikel 25a.7 senast sex månader efter det att genomförandebeslutet har trätt i kraft att till Europaparlamentet och rådet rapportera om framstegen när det gäller det berörda tredjelandets samarbete kring återtagande.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det föreslagna beslutet är förenligt med viseringskodexen som fastställer de harmoniserade regler inom den gemensamma viseringspolitiken som reglerar förfaranden och villkor för utfärdande av viseringar för planerade vistelser på medlemsstaternas territorium som inte varar längre än 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

EU främjar en övergripande strategi för migration och tvångsförflyttning som grundar sig på gemensamma värderingar och delat ansvar. Enligt den nya pakten för migration och asyl ska övergripande, balanserade och skräddarsydda partnerskap utvecklas och fördjupas för att främja samarbete i fråga om alla relevanta aspekter:

- Skydda dem som behöver skydd och stödja värdländer och värd samhällen.
- Skapa ekonomiska möjligheter och ta itu med de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration och tvångsförflyttning.
- Stödja partnerskap för att stärka migrationsstyrning och migrationshantering.
- Främja samarbete om återvändande och återtagande.
- Skapa lagliga vägar till Europa.

Samarbetet mellan medlemsstaterna och tredjeländerna om återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna är en viktig del av denna politik. För att stärka sådana övergripande partnerskap och säkerställa ett fullständigt samarbete med tredjeländerna har Europeiska rådet uppmanat EU att mobilisera alla verktyg som finns tillgängliga, inbegripet åtgärder rörande utvecklingssamarbete, handel och visering⁷.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex), artikel 25a.5 a.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna åtgärderna, vars syfte är att stimulera Senegal att förbättra sitt samarbete i fråga om återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, står i proportion till det eftersträfvade målet. Åtgärderna påverkar inte sökandes möjlighet att ansöka om och beviljas visering i sig, men omfattar vissa aspekter av förfarandet för att utfärda viseringen eller nivån på viseringsavgiften. Dessutom är vissa kategorier av personer undantagna från tillämpningsområdet för detta beslut.

⁷ EUCO 22/21 (17)

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt.

- **Konsekvensbedömning**

Ej tillämpligt.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

De föreslagna åtgärderna påverkar inte möjligheten att ansöka om och beviljas en visering och respekterar de sökandes grundläggande rättigheter, särskilt respekten för familjelivet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Ej tillämpligt.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I *artikel 1* klargörs tillämpningsområdet för det föreslagna genomförandebeslutet. I punkterna 1 och 2 anges att det endast tillämpas på senegalesiska medborgare som omfattas av viseringskravet, och inte på personer som är undantagna på grundval av artiklarna 4 eller 6 i förordning (EU) 2018/1806.

I punkt 3 anges ett undantag från tillämpningsområdet för det föreslagna beslutet när det gäller viseringssökande som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG och familjemedlemmar till en tredjelandssmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan, åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.

I punkt 4 anges att det föreslagna beslutet inte påverkar medlemsstaternas internationella förpliktelser.

I *artikel 2* anges att tillämpningen av följande bestämmelser i viseringskodexen tillfälligt ska upphävas för senegalesiska medborgare som omfattas av det föreslagna beslutet:

- Möjligheten för medlemsstaterna att göra undantag från kravet på att lägga fram en fullständig uppsättning styrkande handlingar. Detta innebär att en fullständig uppsättning styrkande handlingar som styrker att den sökande uppfyller inresevillkoren i kodexen om Schengengränserna måste lämnas in vid varje ansökan av alla sökande.
- Möjligheten för medlemsstaterna att avstå från att ta ut viseringsavgiften för innehavare av diplomat- och tjänstepass. Standardavgiften på 80 EUR kommer att tillämpas för denna kategori av sökande.
- Den normala handläggningstiden på 15 dagar för att fatta beslut om en ansökan. Detta innebär att medlemsstaterna kommer att ha 45 dagar på sig att fatta beslut om ansökningar.
- Reglerna för utfärdande av viseringar för flera inresor. Detta innebär att i princip kommer endast viseringar för en inresa att utfärdas.

Artikel 3 innehåller en förteckning över de som det föreslagna beslutet riktar sig till, dvs. de berörda medlemsstaterna.

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om tillfälligt upphävande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Senegal

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex)⁸, särskilt artikel 25a.5 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Samarbetet kring återtagande med Senegal har bedömts vara otillräckligt i enlighet med artikel 25a.2 i förordning (EG) nr 810/2009. Det krävs betydande förbättringar av alla steg i samarbetet om återtagande och återvändande, bland annat för att säkerställa att Senegal samarbetar effektivt med alla medlemsstater om identifiering och utfärdande av resehandlingar i god tid och på ett förutsägbart sätt, och att återvändandeinsatser med charterflyg tillåts äga rum.
- (2) Senegals samarbete, i förekommande fall, är mycket ojämnt och resultaten är otillräckliga. Det finns ihållande svårigheter när det gäller identifiering och utfärdande av resehandlingar, och återvändande med charterflyg är inte möjligt.
- (3) Med tanke på de olika åtgärder som kommissionen hittills har vidtagit på politisk och teknisk nivå för att förbättra graden av samarbete och unionens allmänna förbindelser med Senegal, anses det att Senegals samarbete med unionen i frågor som rör återtagande inte är tillräckligt och att åtgärder därför behöver vidtas.
- (4) Tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 bör därför tillfälligt upphävas för senegalesiska medborgare som omfattas av viseringskravet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806⁹. Detta bör uppmuntra Senegals myndigheter att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra samarbetet i frågor som rör återtagande.
- (5) De bestämmelser som tillfälligt upphävs bör vara de som avses i artikel 25a.5 a i förordning (EG) nr 810/2009: tillfälligt upphävande av möjligheten till undantag från kraven på de styrkande handlingar som ska lämnas in av viseringssökande enligt artikel 14.6, tillfälligt upphävande av den allmänna handläggningstid på 15

⁸ EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).

kalenderdagar som avses i artikel 23.1 (vilket följaktligen också utesluter tillämpning av den regel som tillåter förlängning av denna period upp till högst 45 dagar endast i enskilda fall, vilket innebär att 45 dagar blir den normala handläggningstiden), tillfälligt upphävande av utfärdandet av viseringar för flera inresor i enlighet med artikel 24.2 och 24.2c samt tillfälligt upphävande av det frivilliga undantaget från viseringsavgifter för innehavare av diplomatpass och tjänstepass i enlighet med artikel 16.5 b.

- (6) Detta beslut bör inte påverka tillämpningen av direktiv 2004/38/EG, som utvidgar rätten till fri rörlighet till att omfatta familjemedlemmar, oberoende av deras nationalitet, när de ansluter sig till eller följer med unionsmedborgaren. Detta beslut bör således inte tillämpas på familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och ett tredjeland åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter enligt internationell rätt, inbegripet i egenskap av värdländer för internationella mellanstatliga organisationer eller för internationella konferenser sammankallade av Förenta nationerna eller andra internationella mellanstatliga organisationer för vilka en medlemsstat är värdland. Det tillfälliga upphävandet bör därför inte tillämpas på senegalesiska medborgare som ansöker om visering i den mån det är nödvändigt för att medlemsstaterna ska kunna fullgöra sina skyldigheter som värdländer för sådana organisationer eller konferenser.
- (8) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark. Eftersom detta beslut är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om detta beslut, besluta huruvida landet ska genomföra det i sin nationella lagstiftning.
- (9) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG¹⁰. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.
- (10) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket¹¹ som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG¹².
- (11) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av

¹⁰ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

¹¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹² Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket¹³ som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG¹⁴.

- (12) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket¹⁵ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU¹⁶.
- (13) Detta beslut utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

- (1) Detta beslut är tillämpligt på senegalesiska medborgare som omfattas av viseringskravet enligt förordning (EU) 2018/1806.
- (2) Detta beslut är inte tillämpligt på senegalesiska medborgare som är undantagna från viseringskravet enligt artikel 4 eller artikel 6 i förordning (EU) 2018/1806.
- (3) Detta beslut är inte tillämpligt på senegalesiska medborgare som ansöker om visering och som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och ett tredjeland åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.
- (4) Detta beslut ska inte påverka de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, närmare bestämt
- (a) i egenskap av värdland för en internationell mellanstatlig organisation,
 - (b) i egenskap av värdland för en internationell konferens sammankallad av eller under överinseende av Förenta nationerna eller av andra internationella mellanstatliga organisationer för vilka en medlemsstat är värdland,

¹³ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁴ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

¹⁵ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹⁶ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (c) enligt en multilateral överenskommelse som ger privilegier och immunitet,
- (d) enligt 1929 års konkordat (Lateranfödraget) som ingåtts av Heliga stolen (Vatikanstaten) och Italien, i dess senaste lydelse.

Artikel 2

Tillfälligt upphävande av tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009

Tillämpningen av följande bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 ska tillfälligt upphävas:

- (a) Artikel 14.6.
- (b) Artikel 16.5 b.
- (c) Artikel 23.1.
- (d) Artikel 24.2 och 24.2c.

Artikel 3

Adressater

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*